

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/221– /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, debreceni lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 287/2009. (IX. 30.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A Panaszos 2009. április 09-én élt panasszal a vele és két társával szemben Debrecenben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban és 2009. május 21-i dátummal kérte, hogy panaszát a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) vizsgálja ki. Panaszában leírja, hogy 2009. április 04-én hajnalban Debrecenben, közterületen közlekedett két lány ismerőseivel, ahol a járda és az úttest közötti földszávrá „fokozatosan” tértek át. Mögöttük egy kb. 8-10 főből álló, hangoskodó csoport haladt. Ekkor egy „szirénázó” rendőrautó parkolt le mögöttük, felszólították őket, hogy álljanak meg.

Az öt intézkedés alá vonó rendőr a formaságok mellőzésével felszólította, hogy pakolja ki zsebei tartalmát, vegye le a fejkendőjét és közölte vele, hogy „meg fogja motozni”. Közben másik két rendőr a másik, nagyobb társaságot igazoltatta. A rendőr ezután a Panaszost gyalogos szabálysértés miatt 10.000 Ft helyszíni bírsággal büntette, melyet ő vitatott. A rendőr ezek után közölte, hogy ebben az esetben szabálysértési feljelentést készít a panaszos ellen. A panaszban leírtak szerint a társaságában lévő két hölgy is bírságot kapott (5-5.000 Ft), melyről a feladóvevényt a rendőr a „köszönjék ezt [a Panaszosnak]” szavakkal adta át nekik.

A panaszos szerint a rendőr a fentiekkel nyilvánvaló ellenszenvét juttatta kifejezésre. Közben a másik társaságot az intézkedő rendőrök elengedték. A kérdésre, hogy a rendőr miért őket bírságolja és miért nem a hangoskodókat, a panasz szerint a rendőr kitérően válaszolt, a panaszos ebből arra következtetett, hogy a bírságolás az „erőviszonyok tisztázására” valamint az ő és két társa „megrendsabályozására” irányult.

A panaszos fontosnak tartotta kiemelni, hogy adatai felvétele közben édesanyja keresztnévvel (Ida) is viccelődött a rendőr („gida”). Ugyancsak az adatfelvétel közben a panaszos elszívott egy szál cigarettát, azonban leírása szerint a rendőr azt nem láthatta, hogy a csikknek mi lett a sorsa, azonban feljelentésébe a közterületen történő szemetelést is belefoglalta. Ironikusnak találta továbbá, hogy a három rendőr közül az egyik dohányzott és a csikkjét a szeme láttára nyomta el az úttesten.

A fenti események után a panaszos átvette a nyilatkozatot, aláírva visszaadta, ekkor a rendőr „cinikus hangon” további jó szórakozást kívánt nekik. A panaszos, bevallása szerint az intézkedés során elejétől a végéig együttműködő volt, a vele szemben fogatosított intézkedést indokolatlannak, durvának tartotta, meglátása szerint a rendőr nem megfelelő hangnemben lépett fel vele (velük) szemben, ennél fogva alkotmányos jogai sérültek. Panaszolta továbbá, hogy őket megbírságolták, a hangoskodó társaságot azonban elengedték, mely körülményben szintén a diszkriminatív intézkedés bizonyítékát látták.

A fent leírt eljárást a panaszos összességében rendkívül megalázónak élte meg, ezért panaszai kivizsgálását a Független Rendészeti Panasztestületől kérte.

II.

A Panasztestület a vizsgálatot követően hozott állásfoglalásában úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben foganatosított intézkedés sértette a panaszos emberi méltóságát az intézkedés hangneme miatt, tisztességes eljáráshoz való jogát azért, mert a rendőr az intézkedésre vonatkozó formáságokat mellőzte, valamint, mert „az eljáró rendőr nem részrehajlásmentesen, hanem a panaszossal szembeni ellenszenvé alapján határozta meg a bírságok összegét”.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy a fent leírtak, valamint a panaszban foglaltak „elérik azt a szintet, hogy az az ügynek az országos rendőrfőkapitányhoz való továbbítását indokoltá tegye”, azonban a fentiek alkotmányos alapjogot nem sértettek.

III.

A panaszolt intézkedés tevékenységsorozata, valamint annak körülményei összetett tényállást képeznek, annak minden részletre kiterjedő tisztázására a Független Rendészeti Panasztestületnek, formalizált eljárásában – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja. A Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése, a bizonyítási eszközök szélesebb körének körültekintő értékelése érdekében, valamint azért, mert a tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények (meghallgatások) az Rtv. 93/A. (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidőben nem hajthatók végre, a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján 29000-105/221-8/2009. P. sz. végzésemmel az ügyintézés határidejét 2009. november 03-tól számított huszonkét munkanappal meghosszabbítottam.

Ezen meghosszabbított ügyintézési határidő során a már fellelhető iratok mellé beszerzésre került a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 09000-105/79-10/2009. P. számú, az intézkedésről szóló szakmai állásfoglalása, valamint az intézkedést foganatosító három rendőr részletes meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv. A fenti iratok, valamint a már rendelkezésre álló egyéb bizonyítási eszközök értékelése alapján a panaszt, mint megalapozatlant, – az alább részletezett indokok alapján – elutasítom.

IV.

1./ A panaszban érintett rendőrök – Erdődy Ferenc r. őrm., Tipanucz János r. ftőrm. és Zsiga Ferenc r. ftőrm. – 2009. április 03-án 20.00 órától április 04-én 08.00 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a Debreceni Rendőrkapitányság illetékességi területén. Szolgálatellátásuk során, április 04-én 01.45 és 02.00 óra közötti időben a Debrecen, [...] utca területén tartózkodtak, amikor is arra lettek figyelmesek, hogy az úttesten egy szórakozóhely felől egy 8-10 fős, hangosan éneklő csoport közeledik, és a kapun kilépve a [...] utca úttestén keresztülhaladva, a szemben lévő oldalon kissé jobbra található [...] utca felé haladnak. A hangoskodó csoport tekintetében, mivel a szabálysértés észlelése megtörtént, a rendőröket az Rtv. 13. § (1) bek.¹, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.)

¹ 13. § (1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

IRM sz. rendelet (a továbbiakban: RSzSz.) 3. § (1) bek.² alapján intézkedési kötelezettség terhelte.

Az intézkedés megkezdésekor, a járműben korábban megbeszélteknek megfelelően Tipanucz r. ftórm. és Zsiga r. ftórm. a hangoskodó csoporthoz lépett, majd annak tagjait intézkedés alá vonták. A szolgálati gépjárműből kiszállva Erdődy r. őrm. észlelte a panaszost és két hölgy társát a [...] utcán – a kiépített járda ellenére – az úttesten közlekedni oly módon, hogy az úttestet teljes szélességében elfoglalták. A panaszos középen haladt, a két hölgy az úttest két szélén. A [...] utca egyirányú, és nevezettek a menetiránynak megfelelő irányban közlekedtek, így nem észlelhették az esetleges, a hátuk mögül érkező gyalogosokra egyébként nem számító járműforgalmat. Ekkor Erdődy r. őrm. felszólította a panaszost és két társát a szabálysértés abbahagyására. Mivel a panaszos mosolyogva visszafordult, majd *a szabálysértést annak abbahagyására irányuló felszólítás ellenére tovább folytatta*, ismételt felszólítás következett és ekkor a rendőr a szabálysértők után ment és velük szemben intézkedést kezdeményezett.

(A Panaszos rendőri intézkedés elleni panaszának nem tárgya a nagyobb csoporttal szemben lefolytatott rendőri intézkedés, ezzel kapcsolatban azonban megjegyezni kívánom, hogy az Alkotmánybíróság 432/B/1995. sz. határozata értelmében „személyek közötti diszkriminációról csak akkor lehet szó, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon”. Álláspontom szerint jelen esetben a két személyi kör hasonlóságának hiánya az, ami eleve kizárja a hátrányos megkülönböztetés lehetőségét.)

2./ Az intézkedés szakszerűségének vizsgálata során megállapítást nyert, hogy Erdődy r. őrmesternek nem állt módjában eleget tenni az Rtv. 20. § (2) bekezdésében³, illetve az RSzSz. 4. § (1) bekezdésében⁴ foglalt kötelezettségének, mely az intézkedés kezdetén alkalmazandó formáságokról rendelkezik. A panaszos és két társa által elkövetett szabálysértést az intézkedő rendőr olyan mértékben ítélte veszélyesnek (éjjel az úttesten lázhatósági eszközök nélkül közlekednek, egyirányú utcában a menetiránynak megfelelően), hogy ésszerűtlen lett volna, ha intézkedését a fenyegető veszély minél hamarabbi megakadályozása helyett gépjárművéből kiszállva először nevének, rendfokozatának, azonosítószámának és az intézkedés tényének illetve céljának közlésével kezdje, majd csak ezt követően szólítsa fel őket a szabálysértés abbahagyására.

A Panasztestület ezt a motívumot azonban alapjogot sértőnek ítélte meg, és az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt formai előírások megsértését találta bizonyítottnak, annak ellenére, hogy ebben a kérdésben az intézkedő rendőr minden nyilatkozata konzekvensen állítja, hogy az intézkedést megelőzően (a szabálysértés abbahagyására történő felszólítások után, a további intézkedést megelőzően) közölte a panaszossal a nevét, azonosító számát, valamint az intézkedése tényét és célját. A panaszos és társai ennek az ellenkezőjét állítják. A formáságok

² 3. § (1) Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyen hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

³ 20. § (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

⁴ 4. § (1) A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelettel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

elmaradását illetően az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok miatt megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, így a kérdés további vizsgálatát a panasz elbírálása során mellőztem.

3./ A további intézkedés során Erdődy r. őrm. az Rtv. 29. § (1) bekezdés⁵ illetve az RSzSz. 38. § (1) bekezdés⁶ alapján igazoltatta a három, szabálysértést elkövető állampolgárt. Mivel a panaszos viselkedésében észlelte alapján Erdődy r. őrm. esetleges kábítószer fogyasztás gyanúját állapította meg, az Rtv. 29. § (6) bekezdésében⁷ illetőleg az RSzSz. 40. § (1) bekezdésében, továbbá (2) bekezdés a) pontjában⁸ kapott felhatalmazás alapján a panaszos ruházatát átvizsgálta.

A fentiek nem vezettek olyan eredményre, mely bűncselekmény, vagy szabálysértés elkövetésére adott volna gyanút, azonban ez – a törvényi felhatalmazás miatt – nem teszi automatikusan jogellenessé az intézkedés ezen részét. Annak megállapítása, hogy a rendőr kinek a zsebeit vizsgálja át illetve kéri meg az abban lévő tárgyak kipakolására, az intézkedés során egyéni mérlegelés tárgya, mely – ha a törvény adta lehetőségek keretein belül marad – eredményére tekintet nélkül jogszerű. Az ilyen intézkedés akkor lett volna jogszerűtlen, vagy diszkriminatív, ha nyilvánvalóan az állampolgár vegzálására irányul és indokolható oka, célja nincs. Mivel ebben az esetben nem ez történt, a panaszt ebben a vonatkozásban is elutasítom.

4./ A ruházatátvizsgálás foganatosítását követően a szabálysértésre tekintettel kiszabott helyszíni bírságok⁹ tényének és összegének ismertetésére került sor. Az elkövetett szabálysértések miatt a helyszíni bírság kiszabása az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 7. § (1) bekezdés a) pontja¹⁰ és (3) bekezdése, valamint az 54. § (1) bekezdése¹¹ – figyelemmel a közúti közlekedés szabályairól

⁵ **29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

⁶ **38. § (1)** Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban.

⁷ **29. § (6)** A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

⁸ **40. § (1)** A ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat.

(2) Ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen:

a) igazoltatás során.

⁹ **21. § (1)** A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy jogszabály által meghatározott esetekben helyszíni bírságot szab ki.

¹⁰ **7. § (1)** Aki a közterületen, a közforgalom céljait szolgáló épületben, illetőleg közforgalmú közlekedési eszközön szemetel, ezeket beszennyezi, (...) ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértések miatt a rendőrség, a helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalának erre felhatalmazott ügyintézője, a közterület-felügyelő, valamint a természeti és védett természeti területen természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr helyszíni bírságot szabhat ki.

¹¹ **54. § (1)** Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (2) bekezdésében, 48. § (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. § (12) bekezdés c) és d) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. (Közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése).

kiadott 1/1975. (II. 05.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 21. § (1) bekezdésére – és (2) bekezdése¹² alapján történt.

A helyszíni bírságok összegének megállapítása differenciáltan történt, mely tekintettel volt a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. tv. 23. §-ában írt követelményekben meghatározottakra (*A büntetést és az intézkedést a jogszabályban meghatározott keretek között úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a cselekmény súlyához. Az eljárás alá vont személy személyi körülményeit annyiban kell figyelembe venni, amennyiben azok a szabálysértési hatóság vagy a bíróság rendelkezésére álló adatokból kitűnnek.*).

A helyszínen lefolytatott szabálysértési bírságolás keretében kiszabott bírságösszeget a panaszos nem fogadta el, így az intézkedő rendőr a bírságolást megszakította és a szabálysértőt feljelentette. A szabálysértési bírság összege a szabálysértési eljárás olyan, lényeges kérdése, mellyel kapcsolatban a már idézett 1999. évi LXIX. törvény megfelelő jogorvoslati lehetőségeket tartalmaz (tárgyalás tartása, bírósági felülvizsgálat). A fentiek alapján az intézkedés azon része elleni panasz, mely a kiszabott bírság összegét érinti, a törvény egyéb, rendes jogorvoslati útjára tartozik, így rendőri intézkedés elleni panasznak nem tekinthető. Ez utóbbi lehetőség ugyanis indokolatlanul kiszélesítené a panasszal érinthető rendőri cselekvéseket, és az egyes specializált eljárások jogorvoslati lehetőségeit lehetetlenítené el, illetve zavart okozna az érintett eljárásjogokban. A szabálysértési bírság tényével és összegével kapcsolatos kifogások és más lényeges körülmények tisztázására tehát a szabálysértési hatóság, illetőleg a felülvizsgálatot végző bíróság előtt van lehetőség.

5./ Az utolsó panaszolt motívumot, vagyis a szabálysértések elkövetésével kapcsolatos nyomtatványok kitöltése közbeni cigarettázást és az emiatti magasabb összegű helyszíni bírságot illetően meg kívánom jegyezni, hogy rendkívül életszerűtlen az, hogy az egyik érintett hölgy elmondása szerint a Panaszos a cigarettacsikkjét a zsebébe tette, illetve közterületen elkövetett szemetelés szabálysértése alól a helyszínen azért nem tisztázta magát, mert „nem látta értelmét”. Ugyanígy életszerűtlen az is, hogy a hölgyek a „stresszes helyzetben” azt figyelték, hogy a rendőrök dohányoznak-e, illetve tudomásuk van arról, hogy az egyik rendőr a csikkjét a földre dobta (ugyanazt a szabálysértést követte el, mint a panaszos). A fentiek alapján a tanúk elmondását nem tekintetem bizonyítéknak az előbb említettek miatt sem, valamint amiatt sem, mert az ügyben nem voltak elfogulatlanok, korábbi ismeretségük és a szabálysértés közös megvalósítása okán.

Megjegyzem, hogy az Rtv. 33. § (2) bek. alapján a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abba irányuló felszólítás után is folytatja. A Panaszos előállítására azonban nem került sor, holott ennek törvényi előfeltételei fennálltak, az intézkedő rendőrök azonban a helyszínen igyekeztek az arányosság követelményének szem előtt tartásával kezelni a problémát.

Fontos továbbá, hogy a Panasztestület által tényként kezelt körülmények (állásfoglalás, 10. oldal, a. pont – „a két csoport közötti különbségtétel”) egy része olyan, amiről sem a panaszosnak, sem a Panasztestületnek nem volt és nem is lehetett tudomása, erről csak az intézkedéseket foganatosító rendőrök tudhattak. „Ugyanez mondható el a rendőri hangnem tekintetében is, ugyanis a Testület szintén a panaszos és a tanúk által

¹² **21. § (1)** A gyalogosnak a járdán, ahol pedig járda nincs, a leállósávon, az útpadkán vagy a kerékpárúton kell közlekednie.

(2) Ha az úton sem járda, sem leállósáv, sem útpadka, sem kerékpárút nincs - vagy az a gyalogosközlekedésre, illetőleg a kerekesszékekkel való közlekedésre alkalmatlan -, a gyalogosok az úttesten közlekedhetnek.

elmondottakra alapozottan állapítja meg azt, hogy az intézkedő rendőr által alkalmazott hangnem a panaszos emberi méltóságát sértette.” A panasz elbírálása során észlelt további fontos körülmény pedig az volt, hogy a panaszos és a vele szemben intézkedő rendőrök nyilatkozatai közötti ellentmondás utólagos feloldására számos ponton nincs lehetőség.

Fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- *a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;*
- *a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (7) bekezdése, 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) - (3) bekezdése;*
- *a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 29. § (1) és (6) bekezdése, a 33. § (2) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (7) és (9) bekezdései,*
- *a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 21. § (1)-(2) bekezdése, a 38. § (1) bekezdése és 40. §-a,*
- *az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) kormányrendelet 7. és 54. §§-ai,*
- *a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5) KPM-BM együttes rendelet 21. § (1)-(2) bekezdései, valamint*
- *a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. tv. 23. §-a,*
- *az Alkotmánybíróság 432/B/1995. sz. határozata.*

Budapest, 2009. december 03.

Dr. Bencze József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány